

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Patriarchæ Aquilegensis & Episcopo Paduano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

habere de falsitate suspectas, & ne ulterius illarum auctoritate procederent, pro se papter & conventu ad nostram audientiam appellarunt, octavas Pentecostes proximò tunc futuras appellationi suæ terminum præfigendo. Ceterum cum per depositiones hujusmodi videretur ostensum quosdam Canonicos seculares dudum in Ecclesia ipsa fuisse, ac demum eis defunctis per Abbatem & conventum prædictos quosdam extitisse monachos substitutos, & nobis suggereretur quòd iidem Abbas & conventus diutius expectati appellationem suam prosequi non curarant, nos depositiones ipsas sub bulla nostra iudicibus aliis destinantes, per apostolica eis scripta mandavimus ut nisi Abbas & conventus præfati aliquid rationabile ostenderent & probarent per quod licuisset eisdem in prædicta Ecclesia monachos Canonicis substituere, ipsam in statum pristinum appellatione postposita reducens, facerent memoratas præbendas per eosdem Abbatem & conventum personis idoneis assignari; quòd si forsitan illi hoc efficere recularent, iidem iudices auctoritate nostra suffulti sublato cujuscumque contradictionis & appellationis obstaculo id exequi non differrent. Nuper autem dilectus filius B. monachus procurator dictorum Abbatis & conventus cum litteris prædicti Archiepiscopi & collegarum suorum processum continentibus eorundem ad præsentiam nostram accedens, per dilectum filium Petrum tituli sancti Marcelli Presbyterum Cardinalem, per quem fecimus eundem examinari processum, rescriptum authentici instrumenti Bartholomæi quondam Episcopi Laudunensis diocesanæ loci sub sigillo venerabilis fratris nostri successoris ejusdem, ac privilegium felicitatis recordationis Innocentij Papæ prædecessoris nostri nobis protulit intuentia; per quæ comperimus Abbati & conventui memoratis extitisse concessum, ut decentibus Clericis qui tunc in Ecclesia ipsa erant, non Clerici, sed monachi de ipsorum cœnobio substituerentur ibidem. Cum igitur hoc pateat Abbatem & conventum eosdem prædictos instituere monachos in eadem Ecclesia licitè potuisse, discretionis vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus eisdem iudicibus auctoritate apostolica inhibere curetis ne in negotio ipso procedant litterarum prætextu per quas eis conditionaliter injunximus procedendum, videlicet nisi Abbas & conventus rationabile aliquid obicerent & probarent per quod eis

monachos Canonicis substituere licuisset, qui si forsitan occasione ipsarum aliquid immutarunt, sublato cujuscumque contradictionis & appellationis obstaculo illud in statum pristinum revocetis, contradictores, si qui fuerint, vel rebelles per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescetis, ita quòd eidem Ecclesie faciatis per monachos congruè deserviri. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani 1 v. Kal. Martij, pontificatus nostri anno duodecimo.

*PATRIARCHÆ AQUILEGENSEI
& Episcopo Paduano.*

Angit nos cura sollicitudinis pastoralis ut dilectos filios Ducem ac populum Venetorum ab iis quæ famam offuscant & salutem impediunt sollicitè revocemus. Quantum enim dudum offenderint abducendo peregrinos damnabiliter & damnosè à subsidio terræ sanctæ, non est, sicut credimus, vobis incognitum, cum toti penè sit Ecclesie manifestum. Unde cum sperassemus quòd præterita penitentes offensæ, sic eam penitendo diluerent quòd nequaquam ultra similem attemptarent, non possumus non dolere quòd, sicut nostris est auribus intimatum, quidam eorum in contrarium spei nostræ nullos peregrinos ad terram properantes eandem in suis navibus receptantes, eos à propria intentione frustratos deduxerunt, non solum in Græciam, sed in Cretam; qui tandem corde sicut & itinere deviantes, propositum quod contra crucis offensam conceperant, in fervorem crucis oppressionem convertunt, Christianos partium adjacentium ad ducum suorum offendendo suasum, qui eandem indulgentiam mentiuntur à nobis taliter procedentibus esse concessam quæ concessa est illis qui ad defensionem terræ sanctæ procedunt. Cum igitur hoc in ejusdem terræ dispendium, opprobrium nostrum, & peccatum redundet illorum, fraternitati vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus dictos Ducem & populum moneatis prudenter & efficaciter inducatis ut de cetero ab hujusmodi abstinentes, nec Deum provocantes ulterius, quem ex præteritis provocasse graviter dinoscuntur, quin immo retroactam offensam per satisfactionem expiantes sequentem, peregrinos qui terram sanctam visitare disponunt à suo itinere nec in Cretam nec in alias partes distorquere præsumant, sub divini iudicij nihilominus &

Epist. a
De libris
regratione
ad loca
Vide
I. noc. 111
cap. 4. Abbat.

Ph
De m
genc

Epist
De m
Cret
Indi
ita H

excommunicationis interminatione vetantes ne huiusmodi peregrini opus itineris salutatis mutantes, in vā damnabile, quod ingredienti terram duabus viis sapiens imprecatur, Christianos qui sunt in Creta seu etiam ubicunque locorum audeant impugnare, sed votum suum contra inimicos crucis cum puritate debita prosequantur. Duci quoque ac populo supradictis simili modo inhibere curetis ne contra inhibitionem præscriptam aut culpabiliter ipsi veniant, aut peregrinos iamdictos dampnabiliter venire compellant. Quòd si non omnes &c. alter vestrum ea nihilominus exequatur. Datum Laterani **1111**. Kalend. Martij, pontificatus nostri anno duodecimo.

CLERICIS ET LAICIS
peregrinis in Candida civitate Cretæ morantibus.

Angit nos cura sollicitudinis pastoralis &c. *ut in alia usque* in contrarium spei nostræ, vos & nonnullos alios peregrinos &c. *ut supra usque* peccatum redundet illorum, venerabilibus fratribus nostris Patriarchæ Aquilegenſi & Episcopo Paduano dedimus in præceptis ut dictos Ducem & populum efficaciter moneant & inducant ut de cetero ab huiusmodi abſtinentes &c. *ut in alia usque* venire compellant. Quocirca univerſitatem vestram monemus attentius & hortamur, sub eadem vobis interminatione mandantes quatinus & vos quæ superius sunt expressa quantum in vobis fuerit efficaciter observetis, & denuntietis aliis peregrinis inviolabiliter observanda. Datum Laterani **1111**. Kalend. Martij, pontificatus nostri anno duodecimo.

NOBILI VIRO HENRICO
Comiti Malte.

Litteras quas nobis tua devotio destinavit ea qua decuit benignitate recepimus, & earum tenore perspicaciter intellecto, prudentiam tuam in Domino commendamus, quòd & ad succursum terræ sanctæ ferventer aspiras, & ad honorem apostolicæ sedis diligenter intendis, devotum in utraque respectum habens ad Deum, pro cuius reverentia huiusmodi propositum concepisti, à quo, si voluntatem ad actum perduxeris, mercedem, non solum æternam, sed temporalem etiam consequeris, cum secundum Apostolum pietas promissionem habeat vitæ quæ nunc est pariter & futuræ. Sanè pensatis omni-

Tom. II.

bus circumstantiis rerum & personarum, temporum & locorum, vix aliquid aliud etiam secundum seculi statum de negotio Cretæ potuisti prudentius meditari quam quod per dilectum filium magistrum Petrum Acconensem nuntium tuum, virum utique providum & fidelem, nostro apostolatusi suggestisti. Quia verò in litteris per eundem directis non expressè vidimus contineri ut ea quæ super eodem negotio idem nuntius nobis ex tua parte proponeret crederemus, quantumcunque te in Domino diligamus & ad tuum velimus intendere commodum & honorem, habito super hoc consilio diligenti, ad præsens non vidimus aliud respondendum nisi quòd intellectis quæ idem nuntius à nobis audita tuæ discretioni retulerit, & dilectus filius noster Petrus tituli sancti Marcelli Presbyter Cardinalis per suas tibi litteras plenius intimabit, super iis omnibus per litteras & nuntios nobis tuam intimare studeas expressis voluntatem, ut ita demum plenius & certius procedere valeamus. Quid autem pro tuo jam emolumento scribamus, litteræ nostræ, cum sint patentés, te poterunt edocere. In quo considerare te volumus nostri circa te cordis affectum. Ad hæc, devotionem tuam rogandam duximus & monendam, per apostolica tibi scripta mandantes, & in remissionem peccaminum injungentes, quatinus ad subventionem & defensionem terræ sanctæ diligens studium & operam efficacem impendas, ut ille dirigat vias tuas à quo gressus hominis diriguntur. Datum Laterani **v11**. Kal. Martij, pontificatus nostri anno duodecimo.

NOBILI VIRO RICARDO
germano nostro, Sorano Comiti.

Cum castrum Vallis Montonis pro multa & magna pecuniæ quantitate sub gravibus esset pignoratam usuris, ita ut de alienatione ipsius multiformiter ageretur, nos præcavere volentes ne ad illos forsitan perveniret per quos tam apostolica sedes quam Lateranensis Ecclesia necnon & tota vicinia grande ac grave incurreret detrimentum, cogitavimus emere idem castrum. Sed cognoscentes quòd Lateranensi Ecclesiæ dispendium generaretur si castrum ipsum immediatè ad sedem apostolicam perveniret, sicut etiam Prior & Canonici ejusdem Ecclesiæ à nobis consulti sunt multotiens protestati, nos habita deliberatione prudenti, ex omni parte providere volentes, castrum ipsum de illorum fecimus emi consensu, partim

P p ij

Epist. 1.
De libri
republice
ad locum
Vide
Innoc. III.
cap. 1. ubi

Epist. 1.
De eodem ar.
generum.

Epist. 4.
De negotio
Cretæ, & de
liberis ejus-
dem Henrici.

Epist. 5.
Ei confirmat
castrum Soranum.